

Kókas Katalin teljesen lenyűgözte a Kodály Központ közönségét október 19-én. A teltházas koncerten a Liszt-díjas művésznő Pannon Filharmonikusokkal és Howard Williams-szel Csajkovszkij D-dúr hegedűversenyét adta elő egy háromszáz éves Stradivari-hegedűn. Kókas Katalinnal a koncert előtt a múról, jelenlegi elfoglaltságairól és további terveiről beszélgettünk.

- Hogyan kell megközelíteni Csajkovszkij művét?

- Az akkori cári Oroszország az etiketről, az úri modorról szólt. Semmilyen erőteljes, őszinte kitörés nem volt megengedett. **Csajkovszkij** rengeteget szenvedett ebben a környezetben, nem illett bele abba a társadalomba. A művet épp e feszültség miatt visszafogott szenvedély jellemzi. Ha a játék közben megéljük a szenvedélyt, akkor nem biztos, hogy jól csináljuk a dolgunkat. Inkább a szenvedély visszatartásáról kell, hogy szóljon. A közönség azt kell, hogy érezze: itt valami iszonyatosan forr, de nem soha nem jut el a robbanásponthoz.

- **Gondolom Ön is ezzel a visszafogottsággal áll neki a darab előadásának.**

- Én rendkívül temperamentumos vagyok, úgyhogy pont emiatt nekem nagyon nehéz visszatartanom a szenvedélyt.

- **Pécsett született. Viszonylag korán elkerült innét, mi köti még a városhoz?**

- Például a nagymamám, **Farkasné Dulánszky Ágnes**, aki egész Pécsnek az asszonytornákat, aerobikórákat, teniszórákat még a mai napig tartja, és az édesanyám testvérének a családja. Ővelük nagyon szoros a családi kapcsolat.

- **És szakmai szinten?**

- Régen nagyon sokat szonátáztunk és kamarakonzertjeink voltak a Művészetek Házában, általában évente kétszer is jöttünk. Ez a Zeneakadémián eltöltött évek és az utána következő időszak alatt volt jellemző, ma már nem. Nem tudom, hogy ennek mi az oka, mert szerintem a kamarazene az a magaskultúra csúcsa. A Pannon Filharmonikusokhoz viszont szívesen jövünk, amennyire lehetséges, rendszeresen. A zenekar nagyon fontos a férjem, **Kelemen Barnabás**, és az én számomra is.

- **A megnyitása óta koncertezett a Kodály Központban?**

- Bach kettősversenyét és Mozart Sinfonia Concertantéját játszottam férjemmel. Nagyon szeretjük a termet.

- **Howard Williams-szel fellépett már?**

- Én még sosem. Ha jól emlékszem, a húgom játszott vele.

- Jelenleg mi tölti ki az életét?

Három és fél éve megalapítottuk a saját vonósnégyesünket, a Kelemen Kvartettet. Megalakulásunk után nem sokkal megnyertünk két fontos nemzetközi versenyt, egyet Ausztráliában, egyet Kínában. Jelenleg mindenütt játszunk, a világ legnagyobb koncerttermeiben lépünk fel: másfél éve a Carnegie Hall-ba hívtak meg minket, illetve kiemelném még a Wigmore Hall-t, ami Londonban a kamarazene abszolút fellegrája, gyakorlatilag az európai Carnegie Hall. Ott játszottunk egy beugrást és azután rögtön három évre előre ötször meghívtak. A kvartettben három hegedűs és egy csellista van. Én itt hegedülök és brácsázok is, ami mind a három hegedűsre jellemző, a csellista pedig történetesen a húgom, **Kokas Dóra**. A prímet leginkább a férjem viszi, **Homoki Gábor** pedig a szintén szekund és brácsista. A Kvartettben végzett munkám mellett a Zeneakadémián egész állásban docens vagyok, amikor van egy szabad pillanat, akkor tanítok, a férjem szintén, ő kamarazenét oktat. A jövőre öt éves Kaposvári Kamarazenei Fesztivál, melynek alapító művészeti vezetője vagyok, egész évben szervezést, gondolkodást igényel. Az én felelősségem eldönteni, hogy milyen művészeket hívok és mit játszanak.

Fotó: Nánási Pál

- Hogyan lehet ennyi mindent összeegyeztetni?

- Nagyon nehezen. Két gyermekem van, az öt éves **Gáspár** hegedűs, a tíz éves **Hanna** zongorán tanul. Most rengeteget utazunk és emiatt a szüleim három éve felköltöztek Budapestre Kaposvárról. Nélkülük ez nem működne. Az, hogy én most felléphetek a színpadra, az is családi összefogásnak köszönhető.

- Milyen feladatok, fellépések várnak most Önre?

- Október 22-én megnyílik a Zeneakadémia Budapesten. Már vasárnap főpróbázunk, mert Barnabással a megnyitó koncerten Bartók duókat adunk elő. Az első nagy kvartettsorozat pedig a Kelemen Kvartett nyitja november 3-án. Azt a koncertet nagyon várjuk. A Zeneakadémia után rögtön megyünk Erdélybe, a magyarlakta területeken eljárszunk három Bartók kvartettet, amit idén élő lemezfelvételen rögzítünk is Budapesten, egy belga cég adja ki majd a lemezt. Utána sem pihenünk, mert következik India, majd Ausztráliában és Új Zélandon öt hét alatt huszonnyolc koncert. Jön még Németország, Olaszország, gyakorlatilag Magyarországon nem játszunk. Nem azért mert nem akarunk, csak ez most így alakult. A szóló most háttérbe szorul. Míg ez az év arról szólt, hogy eljátszottam a **Berg** hegedűversenyt a Nemzeti Filharmonikusokkal, a két **Beethoven** románcot, Barnabással a **Schnittke** kettősversenyt, a mostani pécsi koncert szinte az utolsó szólófellépésem lesz hosszú ideig. Mostantól fogva szinte három naponként más és más helyen lépünk fel a Kelemen Kvartett-tel. Ez még számunkra is új, hozzá kell szokni.